

Григорій Адамов

Таємниця двох океанів

AVB

"Таємниця двох океанів": Видавництво ЦК ЛКСМУ "Молодь"; Київ; 1954

Григорій Адамов

Таємниця двох океанів

Частина перша

НЕЗВИЧАЙНИЙ КОРАБЕЛЬ

Розділ I

ПЕРЕРВАНА РОЗМОВА

До світанку лишалось уже небагато.

Із кімнати на чотирнадцятому поверсі крізь шпарку між щільними порт'єрами у вологу темряву двору пробивалася слаба, ледве помітна смужка світла.

Маленька настільна лампа під низьким чорним абажуром кидала яскравий конус світла на невелику діляночку географічної карти, розкладеної на столі. Усе навколо губилося в густих сутінках.

Дві людини схилилися над картою. Їхні обличчя були невиразні, в півтемряві поблискували лише очі: одні -- вузькі, косо поставлені, тьмяні, непроникні; другі -- великі, палаючі, глибоко запалі в чорноту орбіт. Неясними контурами проступали постаті них людей.

Людина, що сиділа біля столу, видимо, невелика на зріст, коренаста і сильна, з виправкою військового, підняла голову і, не відриваючи пальця від крапки в центрі Атлантичного океану, запитала:

-- Точні координати Саргасової станції невідомі?

-- Ні, капітане.

-- Я вас неодноразово просив, Крок, не називати мене так.

Крок випрямився. Він був дуже високий на зріст, широкий в кістках, з довгими руками.

-- Пробачте, Матвію Петровичу, -- промовив він глухим голосом. -- Я все забуваю про це.

-- Ваша забутливість може нам коли-небудь дуже дорого коштувати. Якщо ви для мене Крок, і тільки Крок, то і я для вас -- запам'ятайте раз і назавжди -- лише якут, інженер, Матвій Петрович Івашов.

Матвій Петрович говорив надто правильною російською мовою, з твердими, ясними закінченнями слів, з тією правильністю, яка найлегше видає іноземця.

-- Слухаю, Матвію Петровичу. Більше цього не буде. Повторюю, координати поки що мені невідомі. Я про них дізнаюся лише на місці. Гадаю, що станція буде десь тут, у цьому районі.

Він поклав у яскраво освітлене коло на карті широку руку з довгими сильними пальцями і гостро заструганим олівцем обвів невеликий простір на схід від Багамських островів.

-- Ну, цього, звичайно, мало. Як тільки точні координати стануть вам відомі, передайте їх на "Леді Макбет". Вона вкаже вам, коли треба пустити пояси. Ваші позивні -- ІНА2, позивні "Леді Макбет" -- ЕЦІТ.

-- Слухаю, Матвію Петровичу. Їй відомо, що гідроплан повинен буде взяти мене?

-- Звичайно... (Кроку показала на обличчі Матвія Петровича тінь люб'язної посмішки.) Ми не допустимо, щоб Ганна Миколаївна виплакала свої чарівні оченята за своїм нареченим.